

føre oppe i Grønland, vilde man komme til en Forbedring ogsaa af de økonomiske Forhold i den Retning, jeg ønsker, de skulle forbedres. Jeg tror nu ikke, at Selvstyret her kan gøre tilstrækkeligt, thi Forholdet mellem Grønland og den grønlandske Handel faar Selvstyret jo ikke absolut Indflydelse paa i alle Henseender, der maa Handelen dog tale med, navnlig med Hensyn til hvilke Priser der kan betales for de Varer, som Handelen køber. Jeg tror derfor ikke, Selvstyret alene er tilstrækkeligt, der maa gøres noget andet, og der maa efter min Formening Lovgivningen træde til. Det er navnlig med Hensyn til Købet og Salget af de grønlandske Produkter, som her er Tale om, den Maade, hvorpaa de indkøbes, den Maade, hvorpaa Handelen drives, den Maade, hvorpaa man opnaar at sælge de grønlandske Produkter, det er det, man navnlig skal tage Sigte paa. Jeg skal her tillade mig at anføre nogle Oplysninger, som vise, hvorledes Forholdet er i Øjeblikket og har været i en meget lang Række af Aar. Som det vil vides, nedsatte den højtærede Indenrigsminister et Udvalg til at undersøge den grønlandske Handels Forhold, og dette Udvalg har afgivet en meget udførlig Betænkning, som jo er omdelt til de ærede Medlemmer, saaledes at de, hvis de i denne travle Tid have haft Tid til at sætte sig ind i den, ville vide Besked med, hvorledes disse Forhold ere, men det kan vel neppe forudsættes i denne travle Tid af Rigsdagsperioden, at ærede Medlemmer have haft Tid til at sætte sig tilstrækkeligt ind deri. Jeg skal derfor fremkomme med nogle enkelte Oplysninger om, hvorledes denne Handel i Virkeligheden foregaar.

Det oplyses da i denne Betænkning, at der i Femaaret 1901—05 for de indkøbte Produkter i Grønland blev ydet Grønlænderne en samlet Sum af 180,000 Kr. gennemsnitlig om Aaret, hvortil saa kommer det Bidrag til de grønlandske Kasser, jeg tidligere omtalte, og som udgør ca. 36,000 Kr. aarlig. Men nu er det saaledes, at det samme Kvantum Varer, som her er indkøbt hos Grønlænderne for denne Sum, er solgt her i København til et samlet Beløb af 604,000 Kr., altsaa til en Sum, der er 388,000 Kr. større end den Sum, som den grønlandske Handel har betalt for disse Varer. Og nu kommer det mærkelige Forhold, at til Trods for, at der har været en saa stor Avance paa disse Varer, har den grønlandske Handel alligevel Underskud, har i alle de

Aar, her er Tale om, haft Underskud. Det er jo et ganske mærkeligt Forhold, at man køber Varer og giver 180,000 Kr. for dem + 36,000 Kr. og faar 604,000 Kr. for dem, men de 388,000 Kr. forsvinde paa Grund af den Maade, hvorpaa Handelen drives, og endda gaar der mere med.

Den grønlandske Handel har nu imidlertid ikke altid haft Underskud. Den har for ikke saa mange Aar siden haft et meget betydeligt Overskud, uagtet Handelsforholdene vel paa det Tidspunkt have været lige saa kostbare og lige saa urigtige — kan jeg godt sige —, som de ere den Dag i Dag. I Betænkningen til Finanslovsforslaget for 1904—05 er det oplyst, at efter at de senere Aars Overskud ere fradragne, har den grønlandske Handel i Tidsrummet fra 1850—1904 haft et samlet Overskud af 3,600,000 Kr. Der er altsaa indvundet en uhyre stor Fortjeneste paa de grønlandske Varer. Jeg mener, det er ganske uberettiget at drive Handel med Grønlænderne paa den Maade. Det er nemlig Tvangstakster, man paalægger. Man spørger dem ikke, hvad de ville have for deres Varer, man dikterer dem de Priser, de skulle have. En saadan Udbygning af Grønlænderne er ikke korrekt, og den har ogsaa vakt almindelig Misbilligelse hos Flertallet i det Udvalg, den højtærede Minister har nedsat.

Dertil kommer, som jeg allerede har omtalt, at den grønlandske Handel drives efter et System, som er meget for kostbart. Udvalgets Flertal mener saaledes, at medens Besejlingsomkostningerne i 1901—05 gennemsnitlig have udgjort 218,100 Kr. aarlig, ville disse Omkostninger nu kunne nedbringes til 125,000 Kr., hvorved der altsaa spares 93,000 Kr. paa Besejlingskontoen. Dernæst kommer Handelen Drift i Grønland, den Maade, hvorpaa Varerne indkøbes deroppe. Den har i samme Tidsrum gennemsnitlig kostet 304,000 Kr. aarlig, men Udvalgets Flertal mener, at det kan nedbringes til 200,000 Kr., saa at der her spares 104,000 Kr. Saa er der Handelens Driftsudgifter i København. Hvor meget der her kan spares, kan jeg ikke oplyse, men efter de Oplysninger, der findes i Udvalgets Betænkning, vil der ogsaa paa dette Omraade kunne spares en meget betydelig Sum. Endelig kommer dertil, at man ved en rationel Drift af Handelen, ved en virkelig rationel, merkantil Drift maa kunne opnaa højere Salgspriser for de grønlandske Produkter end hidtil. Ogsaa derved mener man at